

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
87/C 302/01	Ecu	1
87/C 302/02	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	2
87/C 302/03	Omrekeningskoers die moet worden gebruikt bij de inschrijvingen voor alcohol	3
87/C 302/04	Steunmaatregelen van de Staten (Luxemburg) (artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap)	3
87/C 302/05	Kaderregeling voor de investeringssteun op het gebied van de vervaardiging en de afzet van bepaalde zuivelprodukten en substituten daarvan	4
87/C 302/06	Kadervoorschriften voor nationale steunmaatregelen voor reclame voor landbouwprodukten en bepaalde produkten die niet onder bijlage II van het EEG-Verdrag vallen, met uitzondering van visserijprodukten	6
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
87/C 302/07	Voorstel voor besluit van de Raad tot herziening van het meerjarenprogramma voor onderzoek en onderwijs van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van stralingsbescherming (1985-1989)	11

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

11 november 1987

(87/C 302/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	43,1543	Peseta	138,609
Belgische en Luxemburgse frank fin.	43,3276	Escudo	167,033
Duitse mark	2,06118	US-dollar	1,23758
Gulden	2,31897	Zwitserse frank	1,68929
Pond sterling	0,692855	Zweedse kroon	7,45888
Deense kroon	7,95329	Noorse kroon	7,87532
Franse frank	7,01087	Canadese dollar	1,63137
Lire	1519,44	Oostenrijkse schilling	14,5081
Iers pond	0,775716	Finse mark	5,07902
Griekse drachme	162,321	Yen	166,541
		Australische dollar	1,81250
		Nieuwzeelandse dollar	1,98903

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
 Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
 Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
 Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
 Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
 Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra ⁽²⁾

(87/C 302/02)

(Vastgesteld op 10 november 1987 in toepassing van artikel 30, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87)

Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl	Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	geen notering	Athene	geen notering ⁽¹⁾
Patras	geen notering	Heraklion	geen notering
Requena	2,192	Patras	geen notering ⁽¹⁾
Reus	geen notering	Alcázar de San Juan	geen notering
Villafranca del Bierzo	2,364	Almendralejo	1,780
Bastia	geen notering	Medina del Campo	geen notering ⁽¹⁾
Béziers	2,372	Ribadavia	geen notering
Montpellier	2,340	Vilafranca del Penedés	geen notering
Narbonne	2,394	Villar del Arzobispo	geen notering ⁽¹⁾
Nîmes	2,407	Villarobledo	geen notering ⁽¹⁾
Perpignan	geen notering	Bordeaux	2,606
Asti	2,573	Nantes	geen notering
Firenze	2,183	Bari	geen notering
Lecce	geen notering	Cagliari	geen notering
Pescara	geen notering	Chieti	geen notering
Reggio Emilia	geen notering	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,339
Treviso	geen notering	Trapani (Alcamo)	1,871
Verona (voor de lokale wijnen)	geen notering	Treviso	geen notering
Representatieve prijs	2,360	Representatieve prijs	2,031
R II			Ecu/hl
Heraklion	geen notering	A II	
Patras	geen notering	Rheinfalz (Oberhaardt)	37,666
Calatayud	geen notering	Rheinhessen (Hügelland)	geen notering ⁽¹⁾
Falset	geen notering ⁽¹⁾	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering ⁽¹⁾
Jumilla	2,405	Representatieve prijs	37,666
Navalcarnero	geen notering ⁽¹⁾		
Requena	geen notering	A III	
Toro	geen notering	Mosel-Rheingau	geen notering
Villena	geen notering ⁽¹⁾	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering ⁽¹⁾
Bastia	2,263	Representatieve prijs	—
Brignoles	geen notering		
Bari	1,996		
Barletta	geen notering		
Cagliari	geen notering		
Lecce	geen notering		
Taranto	geen notering		
Representatieve prijs	2,061		
	Ecu/hl		
R III			
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

⁽²⁾ Sedert 1 september 1987 wordt, conform Verordening (EEG) nr. 481/86 van 25 februari 1986, op de bekendgemaakte Spaanse prijzen een coëfficiënt van 1,47 toegepast die overeenkomt met de verhouding tussen de communautaire en de Spaanse oriëntatieprijzen.

Omrekeningskoers die moet worden gebruikt bij de inschrijvingen voor alcohol

(87/C 302/03)

(Artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 1915/86)

Valuta	= ... Ecu	1 Ecu = ... nationale valuta
1 Belgische/Luxemburgse frank	0,0207096	48,2869
1 Deense kroon	0,111981	8,93007
1 Duitse mark	0,427144	2,34113
1 Franse frank	0,127359	7,85183
1 Iers pond	1,14430	0,873900
1 gulden	0,379097	2,63785
1 pond sterling	1,28115	0,780549
100 lire	0,0586408	17,0530 ⁽¹⁾
100 drachme	0,547264	1,82727 ⁽¹⁾
100 peseta	0,647178	1,54517 ⁽¹⁾
100 escudo	0,532806	1,87686 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1 Ecu = 100 × ... nationale valuta.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

(Luxemburg)

(artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap)

(87/C 302/04)

Mededeling overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag, aan de overige belanghebbenden dan de Lid-Staten, betreffende het Luxemburgse wetsontwerp ter bevordering van de ontwikkeling van de landbouw.

- Op 21 mei 1986 heeft de Luxemburgse regering overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag, aan de Commissie het bovengenoemde wetsontwerp medegedeeld.
- Het wetsontwerp (artikel 40 tot en met 43) voorziet met name in steun voor investeringen op het stuk van de verwerking en de afzet van landbouwproducten. Deze steun wordt verleend in de vorm van subsidies en rentesubsidies, eventueel gecumuleerd. Ter zake is met name gebleken dat de steunpercentages hoger liggen dan de maxima die de Commissie verenigbaar acht met de gemeenschappelijke markt; die maxima bedragen 50 % voor steun die past in door de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 355/77 geaccepteerde nationale programma's, en 35 % in de overige gevallen.
- De Commissie heeft ten aanzien van de voorgenomen steunmaatregelen de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag ingeleid. Op grond van de gegevens waarover zij beschikt is de Commissie van oordeel dat de voorgenomen steunmaatregel niet ver-

enigbaar is met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag en dat geen van de in de leden 2 en 3 van voornoemd artikel bepaalde uitzonderingen voor deze steunmaatregel kan gelden.

- De Commissie vestigt de aandacht op de mededeling die zij heeft gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 318 van 24 november 1983, blz. 3, en wijst erop dat deze procedure opschortende werking heeft in die zin dat het voornoemde ontwerp niet ten uitvoer mag worden gelegd zolang het niet door de Commissie is goedgekeurd. Zij vestigt er voorts de aandacht op dat steun die wordt toegekend vóórdat de voornoemde procedure tot een definitieve beslissing heeft geleid, ongeoorloofd is en eventueel kan worden teruggevorderd.
- De Commissie maant de overige belanghebbenden dan de Lid-Staten aan haar hun opmerkingen over de voornoemde ontwerp-steunmaatregel binnen twee weken na de datum van deze mededeling te doen toekomen op het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

Kaderregeling voor de investeringssteun op het gebied van de vervaardiging en de afzet van bepaalde zuivelproducten en substituten daarvan

(87/C 302/05)

I. De steun die door de Lid-Staten verleend wordt voor investeringen in verband met de vervaardiging en de afzet van bepaalde zuivelproducten op basis van koemelk kunnen het intracommunautaire handelsverkeer nadelig beïnvloeden en de mededinging op de gemeenschappelijke markt vervalsen, doordat ze bepaalde bedrijven of bepaalde producten bevoordelen.

Eventuele concurrentiedistorsies zijn hoofdzakelijk het gevolg van de verbetering van de produktiviteit waartoe de lagere verwerkings- en afzetkosten als gevolg van de steun voor de betrokken bedrijven kan leiden. In een situatie waarin het aanbod groter is dan de vraag zullen, naar de mening van de Commissie, de bedrijven waarvan de concurrentiepositie ten gevolge van de steun wordt benadeeld op de markt moeilijker compensaties kunnen vinden dan in een periode van tekorten of van expansie. Er bestaat dan ook een reëel gevaar dat deze bedrijven een nog groter beroep zullen moeten doen op interventie, waardoor de uitgaven van het EOGFL in de betrokken sector nog zullen toenemen.

De Commissie is dan ook van mening dat steun voor investeringen

- die bestemd zijn voor de vervaardiging of de afzet van boter en butteroil, melkpoeder, weipoeder, lactose, caseïne en caseïnaten, of
- die de capaciteit voor de verwerking van koemelk tot andere dan de vorengenoemde zuivelproducten vergroten,

voldoen aan de criteria van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, zonder dat zij evenwel in aanmerking komen voor een van de afwijkingen als bedoeld in lid 3 van dat artikel.

Deze benadering komt bovendien overeen met die welke is gevolgd voor de suikersector waarvoor eveneens een produktiebeperkende regeling geldt en waarvoor nationale investeringssteun niet meer is toegestaan.

II. Het zou trouwens strijdig zijn met de door de Gemeenschap in de sector melk en zuivelproducten nagestreefde doeleinden indien nationale steun zou worden verleend voor investeringen die de vervaardiging en de afzet van imitatieproducten en substituten van melk en zuivelproducten zouden aanmoedigen. Het betreft producten die rechtstreeks concurreren met melk, room, boter, melkpoeder en kaas.

Een dergelijke steun zou bovendien ook de mededinging kunnen vervalsen en het intracommunautaire handelsverkeer nadelig kunnen beïnvloeden. Zelfs indien hij kan worden beschouwd als ontwikkelingssteun, blijft het niettemin een feit dat hij het handelsverkeer kan beïnvloeden op een wijze die strijdig is met het gemeenschappelijk belang omdat de aanmoediging van de vervaardiging van imitatieproducten en substituten van de concurrerende

bedrijven die zuivelproducten gebruiken, een aanpassing zou vergen en zelfs, in de huidige situatie van structurele overschotten van melk en zuivelproducten, een interventie van het EOGFL noodzakelijk zou maken om het gebruik van zuivelproducten voor de vervaardiging van de betrokken levensmiddelen nog meer te stimuleren. Deze steun komt derhalve niet in aanmerking voor een van de afwijkingen als bedoeld in artikel 92, lid 3, van het Verdrag.

III. Ten einde de goede werking van de gemeenschappelijke markt te verzekeren, heeft de Commissie hieromtrent derhalve de volgende richtsnoeren vastgesteld:

1. Onverminderd de in punt 2 hierna bedoelde uitzonderingen, verlenen de Lid-Staten voortaan geen financiële steun meer, noch rechtstreeks, noch via overheidsmiddelen in welke vorm dan ook, om de volgende investeringen direct of indirect aan te moedigen:
 - a) investeringen bestemd voor de vervaardiging uit koemelk en voor de afzet van boter en butteroil, melkpoeder, weipoeder, lactose, caseïne en caseïnaten;
 - b) investeringen voor de vervaardiging van andere dan de onder a) bedoelde zuivelproducten, wanneer de investeringen de capaciteit voor het gebruik van koemelk vergroten, eventueel onder aftrek van de capaciteit waarvan in hetzelfde bedrijf of in andere bedrijven is afgezien;
 - c) investeringen die speciaal bestemd zijn voor de vervaardiging en de afzet van imitatieproducten of substituten van melk en zuivelproducten.

In deze regeling worden als imitatieproducten van melk en/of zuivelproducten beschouwd de producten die kunnen worden verward met melk en/of zuivelproducten en waarvan de samenstelling van laatstgenoemde producten afwijkt doordat zij vetten en/of eiwitstoffen bevatten van een andere oorsprong dan melk, met of zonder melkbestanddelen ⁽¹⁾.

Met name margarine kan ten opzichte van boter worden beschouwd als substituut in de zin van deze bepalingen.

2. De volgende vormen van steunverlening zijn evenwel toegestaan:
 - a) steunmaatregelen waarvoor een van de in artikel 92, lid 2, van het Verdrag bedoelde uitzondering geldt;

⁽¹⁾ „Andere dan zuivelproducten” als bedoeld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1898/87 van de Raad betreffende de bescherming van de benaming van melk en zuivelproducten bij het in de handel brengen (PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 36).

- b) steun verleend in het kader van maatregelen voor de bescherming van het milieu of voor energiebesparing;
- c) steun voor investeringen met betrekking tot het ophalen van de melk en de controle op de hygiënische kwaliteit en de organoleptische eigenschappen van de melk;
- d) steun die wordt verleend met het oog op de rationalisatie en de herstructurering van zuivelfabrieken, of van de introductie van nieuwe, tot nu toe in de Gemeenschap nog niet bekende producten of zogenaamde biologische producten, mits de onder 1 genoemde verbodsbepalingen in acht worden genomen;
- e) steun verleend in het kader en binnen de beperkingen van een investeringsproject:
- waarvoor krachtens artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 355/77 een besluit tot verlening van steun door de Gemeenschap is vastgesteld,
 - waarvoor de Commissie heeft medegedeeld dat voor dit project geen bijstand van de Gemeenschap kan worden verleend omdat de beschikbare middelen ontoereikend waren,

met dien verstande dat in zo'n geval in het formele besluit van de Lid-Staat met betrekking tot diens financiële deelname (artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 355/77) het voorbehoud moet worden opgenomen dat dit besluit slechts uitvoerbaar is voor zover de Commissie een van beide vorenbeschreven beslissingen heeft getroffen.

Indien de Lid-Staat voornemens zou zijn de nationale financiële bijstand uit te keren voordat de Commissie een dergelijk besluit over de toekenning van communautaire bijstand heeft genomen, moet de steunmaatregel krachtens artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag eerst ter kennis worden gebracht van de Commissie; de Commissie zal dan volgens de bij de artikelen 92 tot en met 94 van het EEG-Verdrag vastgestelde procedurevoorschriften en fundamentele bepalingen, alsmede aan de hand van de criteria voor de keuze van de op grond van Verordening (EEG) nr. 355/77 te financieren projecten ⁽¹⁾ onderzoeken of de steun verenigbaar is, zodat zij zich daarover kan uitspreken binnen een termijn van twee maanden volgende op de datum van kennisgeving.

⁽¹⁾ PB nr. C 79 van 26. 3. 1987, blz. 3.

3. De percentages van het investeringsbedrag die kunnen worden toegekend in het kader van een nationale steunmaatregel waar deze volgens onderhavige kaderregeling mogelijk is, zijn:

	Mezzogiorno, Spanje ⁽¹⁾ , Portugal, Griekenland, West-Ierland, overzeese departementen	Spanje ⁽²⁾ , Zuid-Frankrijk	Overige gebieden van de EEG	
			Vervaardiging van melk of zuivelproducten	Afzet van melk of zuivelproducten
Projecten die passen in een programma dat is goedgekeurd krachtens Verordening (EEG) nr. 355/77	75	65	50	40
Projecten die buiten dergelijk programma vallen	50	50	35	25

⁽¹⁾ Voor de gebieden die zijn aangegeven in artikel 17, lid 2, onder a), tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 355/77, gewijzigd bij artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2224/86 van 14. 7. 1986 (PB nr. L 194 van 17. 7. 1986, blz. 4).

⁽²⁾ Voor de gebieden die zijn aangegeven in artikel 17, lid 2, onder a), eerste streepje, van Verordening (EEG) nr. 355/77 in de gewijzigde versie.

IV. De Commissie zal voortaan geen nieuwe steunprojecten meer aanvaarden die haar worden medegedeeld krachtens artikel 93, lid 3, van het Verdrag en die niet voldoen aan de bij deze kaderregeling vastgestelde voorwaarden.

V. De Commissie verzoekt de Lid-Staten haar voor 1 december 1987 te bevestigen dat zij vanaf 1 januari 1988 de bepalingen van deze kaderregeling in acht zullen nemen en derhalve, voor zover nodig, de in hun land bestaande steunregelingen daaraan aan te passen. Indien dat niet gebeurt, behoudt de Commissie zich het recht voor de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag in te leiden.

Kadervoorschriften voor nationale steunmaatregelen voor reclame voor landbouwprodukten en bepaalde produkten die niet onder bijlage II van het EEG-Verdrag vallen, met uitzondering van visserijprodukten

(87/C 302/06)

1. Inleidende opmerkingen

1.1. Reclamecampagnes in de zin van dit document zijn alle acties waarbij, met gebruikmaking van massamedia (zoals pers, radio, TV en affiches), wordt getracht de consument ertoe aan te zetten het betrokken produkt te kopen. Hieronder vallen dus niet promotieactiviteiten in ruimere zin, zoals popularisering van wetenschappelijke kennis, de organisatie van jaarbeurzen en tentoonstellingen, de deelneming daaraan en soortgelijke public-relationsacties, inclusief opinieonderzoek en marktstudies.

1.2. In praktisch alle Lid-Staten is de overheid betrokken bij de financiering van reclamecampagnes voor landbouwprodukten, hetzij doordat rechtstreeks financiële bijdragen uit de overheidsbegroting worden toegekend, hetzij doordat de financiering gebeurt met staatsmiddelen, met name parafiscale heffingen of verplichte bijdragen.

Een dergelijk ingrijpen van overheidswege in de vrije markt kan, doordat bepaalde ondernemingen of bepaalde produkten begunstigd worden, de mededinging vervalsen en het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloeden. De Commissie acht het noodzakelijk de kadervoorschriften voor dergelijke nationale steunmaatregelen zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen.

1.3. Aangezien het in het Verdrag gemaakte onderscheid tussen landbouwprodukten die vermeld staan in bijlage II en produkten die niet onder deze bijlage vallen weinig coherent is en met het oog op een samenhangend communautair beleid op het gebied van de nationale steunmaatregelen, stelt de Commissie voor om deze kadervoorschriften ook toe te passen op steunmaatregelen voor reclame voor niet onder bijlage II van het Verdrag vallende produkten *die grotendeels bestaan uit produkten die in bijlage II staan vermeld* (met name zuivelprodukten, graan, suiker en ethylalcohol). Hierbij gaat het bij voorbeeld om produkten als vruchtenyoghurt, melkpoeder vermengd met cacao, boter vermengd met plantaardige vetten, brood, banket, suikerwaren en alcoholhoudende dranken, die hierna „vergelijkbare produkten” genoemd zullen worden.

Deze kadervoorschriften zijn echter niet van toepassing op steunmaatregelen voor reclame voor visserijprodukten. Daarvoor zullen specifieke kadervoorschriften worden vastgesteld.

1.4. Dergelijke steunmaatregelen moeten, om niet te worden aangemerkt als steun voor de bedrijfsvoering van de economische subjecten die, direct of indirect, profijt trekken van gesubsidieerde reclame-

campagnes, en om in overeenstemming te zijn met de gemeenschappelijke markt volgens artikel 92, lid 3, onder c), van het EEG-Verdrag,

— de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad (zie punt 2), en

— de ontwikkeling van bepaalde vormen en economische bedrijvigheid of van bepaalde gebieden vergemakkelijken door de afzet van de specifieke produkten van deze gebieden te bevorderen (zie punt 3).

Voor alle steun voor een reclamecampagne zal in bovenstaande volgorde moeten worden onderzocht of de maatregel verenigbaar is met het Verdrag; als een maatregel niet verenigbaar is met het Verdrag op grond van een van de onder 2 vermelde negatieve criteria, heeft de vraag of de steun kan worden verantwoord op grond van een van de onder 3 vermelde positieve criteria derhalve geen zin meer en is het niet nodig dat te onderzoeken.

2. Negatieve criteria

Steunmaatregelen als bedoeld in artikel 92, lid 1, vervalsen of dreigen de mededinging per definitie te vervalsen, maar op grond van lid 3, onder c), van dit artikel kan deze vorm van steun alleen zonder meer veroordeeld worden als het gemeenschappelijk belang hierdoor wordt geschaad; de normen op dit punt worden in deze kadervoorschriften nauwkeurig omschreven, waarbij rekening is gehouden met de in artikel 39 van het Verdrag genoemde doelstellingen.

In de volgende gevallen is het toekennen van steun volstrekt in strijd met het gemeenschappelijk belang:

2.1. *Steun voor reclamecampagnes die niet in overeenstemming zijn met artikel 30 van het EEG-Verdrag*

Steun voor een reclamecampagne die door de inhoud ervan strijdig is met artikel 30, is niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt volgens artikel 92, lid 3.

2.1.1. Om er zeker van te kunnen zijn dat een dergelijke overtreding zich niet zal voordoen, verzoekt de Commissie de Lid-Staten haar, bij iedere melding van een voorstel voor steun voor reclame, de verzekering te geven dat de richtsnoeren die zij op dit gebied heeft opgesteld ⁽¹⁾ zijn nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. C 272 van 28. 10. 1986, blz. 3.

2.1.2. Hoewel de door het Hof uit artikel 30 afgeleide criteria alleen van toepassing zijn op reclamecampagnes op het grondgebied van de subsidiërende Lid-Staat, moeten — in het kader van artikel 92 — dezelfde criteria worden toegepast op gesubsidieerde reclamecampagnes die op het grondgebied van een andere Lid-Staat plaatsvinden. Dit om redenen van economische logica en om er zeker van te zijn dat de mededingingsvoorwaarden in de Gemeenschap gelijk zijn.

2.1.3. Wanneer een reclamecampagne zich daarentegen richt op consumenten in derde landen, wordt de kwestie ingewikkelder. De Commissie kan wat dit punt betreft nog geen standpunt innemen, omdat rekening moet worden gehouden met de omvang en de inhoud van de reclamecampagnes die derde landen in de Gemeenschap opzetten om hun landbouwproducten aan te prijzen.

2.2. *Steun voor gerichte reclamecampagnes voor bepaalde ondernemingen*

Het verlenen van steun voor rechtstreekse reclame voor de producten van een bepaalde onderneming of van bepaalde ondernemingen kan in geen geval gerechtvaardigd worden met een beroep op het gemeenschappelijk belang; het zou in zo'n geval louter en alleen gaan om steun voor de bedrijfsvoering die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

3. *Positieve criteria*

Het feit dat er geen factoren zijn die het gemeenschappelijk belang schaden, betekent niet dat de Commissie steun voor reclame dan verenigbaar acht met de gemeenschappelijke markt. Een andere voorwaarde is dat de steunmaatregelen de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde gebieden moeten vergemakkelijken doordat de afzet van hun producten wordt bevorderd.

Overeenkomstig haar algemene beleidsoriëntaties⁽¹⁾ is de Commissie van mening dat aan deze positieve voorwaarde wordt voldaan als de gesubsidieerde reclame betrekking heeft op:

3.1. *Landbouwproducten waaraan een overschot bestaat*

De reclame kan bijdragen tot de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde gebieden door de afzet van de betrokken producten te bevorderen. In beginsel wordt aan deze voorwaarde voldaan wanneer het producten betreft in een van de sectoren die op communautair niveau structurele overschotten hebben.

Steun voor reclamecampagnes ter bevordering van de afzet van landbouwproducten waaraan overschotten bestaan, draagt bij tot de verwezenlijking van twee doelstellingen van artikel 39 (verhoging van de inkomens in de landbouw en stabilisatie van de markten); voorts is dergelijke steun — financieel gezien — in het belang van de Gemeenschap, omdat hij leidt tot besparingen voor het EOGFL.

3.2. *Nieuwe producten of vervangingsproducten waaraan geen overschot bestaat*

Om de productie van landbouwproducten waaraan overschotten bestaan te verminderen, is het nodig de productie aan te moedigen van landbouwproducten die nieuw zijn voor de Gemeenschap of van producten die teelten met overschotten vervangen, voor zover daarvoor binnen de Gemeenschap nog steeds afzetmarkten bestaan (bij voorbeeld oliehoudende en eiwithoudende gewassen). Steun voor namaakproducten of substituten dient echter uitgesloten te worden⁽²⁾.

De reclame kan met name helpen bij de bevordering van de verkoop van op een alternatieve wijze geproduceerde producten. Deze alternatieve productie is wenselijk, aangezien diversificatie van de productie ruimere inkomensmogelijkheden voor de landbouw in de Gemeenschap kan geven, terwijl tegelijk wordt voorkomen dat nieuwe overschotten ontstaan of al bestaande toenemen.

3.3. *Ontwikkeling van bepaalde gebieden*

3.3.1. Het verlenen van steun voor reclame kan gerechtvaardigd zijn als het gaat om de afzet van producten — zelfs als daarvan geen overschotten bestaan — uit bepaalde gebieden van de Gemeenschap en die producten nog niet in voldoende mate bekend zijn in andere delen van de Gemeenschap.

3.3.2. Volgens diezelfde gedachtegang kan op grond van lid 3, onder c), en eventueel onder a), van artikel 92 worden ingestemd met steun voor reclame voor producten uit gebieden met een bijzonder slechte economische situatie.

Die gebieden zijn die welke in het kader van het landbouwstructuurbeleid van de Gemeenschap een voorkeursbehandeling krijgen.

3.4. *Ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf*

Steun voor reclame kan met name verantwoord zijn, wanneer hij wordt verleend aan sectoren waarin de landbouwproducten en vergelijkbare producten die in dit werkdocument worden behandeld, hoofdzakelijk worden vervaardigd in het midden- en kleinbedrijf of in ondernemingen die niet voldoende zijn toegerust om aan hun producten bekendheid te geven of waarvoor de kosten van de reclame hoger zouden zijn dan het verwachte voordeel.

⁽¹⁾ Toekomst voor de Europese landbouw, beleidsoriëntaties van de Commissie naar aanleiding van het overleg in het kader van het „Groenboek”, Mededeling van de Commissie aan de Raad en aan het Parlement van 18. 12. 1985, blz. 13.

⁽²⁾ Zie voor de zuivelsector de definitie in punt III.1.c. van de kaderregeling voor de investeringssteun op het gebied van de vervaardiging en de afzet van bepaalde zuivelproducten en substituten daarvan (PB nr. C 302 van 12. 11. 1987, blz. 4).

Dit geldt temeer, wanneer het midden- en kleinbedrijf in een zware concurrentiestrijd is gewikkeld met machtige ondernemingen of met derde landen die concurrerende produkten, met name substituten, in de Gemeenschap op de markt brengen en die aanzienlijke bedragen besteden om hun produkten bekendheid te geven en aan te prijzen.

3.5. *Reclame voor produkten van hoge kwaliteit en voor gezonde voedingsmiddelen*

3.5.1. De Commissie is van mening dat de consumenten op middellange en lange termijn produkten met een constante hoge kwaliteit zullen honoreren; de reclame daarvoor is derhalve een bijzonder doeltreffend middel om de uitbreiding van de daarmee samenhangende landbouwactiviteit te bevorderen.

Verschillende Lid-Staten hebben een speciale kwaliteitscontrole voor landbouwprodukten ingesteld; als de produkten voldoen aan kwaliteitsnormen die strenger of meer specifiek zijn dan de in de nationale of communautaire wetgevingen bepaalde normen, mogen ze in de handel worden gebracht met een speciaal label waarvoor, met steun, specifieke reclame wordt gemaakt.

Voor zover een dergelijk beleid werkelijk is gericht op een hoge kwaliteit en geen voorwendsel is voor „chauvinistische” trekken als bedoeld in punt 2.1, staat de Commissie niet ongunstig tegenover dit beleid. De Commissie zou echter niet kunnen instemmen met steunmaatregelen voor reclame voor een label dat als hoofddoel heeft de aandacht te vestigen op de nationale of regionale oorsprong van het produkt.

Het bovenstaande geldt a fortiori voor produkten waarvoor passende garanties bestaan dat zij vrij zijn van stoffen die volgens nationale en communautaire wettelijke voorschriften tot een bepaald maximum aanwezig mogen zijn.

3.5.2. Overigens heeft de Commissie reeds benadrukt dat het voor de Gemeenschap van belang is om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de consument die steeds meer aandacht heeft voor de „natuurlijkheid” en de dieetwaarde van voedingsmiddelen. Het beleid kan op deze ontwikkeling worden afgestemd door schadelijke stoffen te verbieden, het gebruik van gezonde variëteiten aan te moedigen en door de consument de nodige informatie en garanties te geven ten einde een vertrouwensklimaat te scheppen dat positieve effecten op het verbruik zou hebben ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie voetnoot bij punt 3.

Ongeacht de preciseringen die later noodzakelijk kunnen blijken, staat de Commissie derhalve ook gunstig tegenover steun voor reclame voor zogenaamde biologische landbouwprodukten, op voorwaarde dat voldoende garanties aan de consumenten geboden kunnen worden.

4. **Limitering van nationale steunmaatregelen voor reclame voor landbouwprodukten en vergelijkbare produkten**

Ook als nationale steunmaatregelen voor reclame voor landbouwprodukten de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad (zie punt 2) en als zij de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde gebieden kunnen vergemakkelijken (zie punt 3), loopt men nog het risico dat het normale handelsverkeer tussen de Lid-Staten voor een bepaald landbouwprodukt zich wijzigt.

Met het oog op het gemeenschappelijk belang moet derhalve naar extra garanties worden gezocht, om te voorkomen dat de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet worden gewijzigd ten voordele van Lid-Staten die aanzienlijke bedragen besteden aan reclame voor hun karakteristieke produkten en ten nadele van Lid-Staten die, met name om redenen van budgettaire aard, dergelijke reclamecampagnes voor hun specifieke produkten beperkt moeten houden.

4.1. Het lijkt dienstig dat de Gemeenschap bij de bepaling van haar houding ten aanzien van de betrokken nationale steunmaatregelen rekening houdt met de eigen inspanningen van het bedrijfsleven voor de financiering van de betrokken reclame. Met het oog hierop moet worden bepaald dat rechtstreekse steun uit, of — bij het verlenen van diensten — ten laste van de algemene overheidsmiddelen, niet hoger kan zijn dan het bedrag dat de economische sector zelf voor een bepaalde reclamecampagne inbrengt; het bedrijfsleven moet dus voor ten minste 50 % in de kosten bijdragen, ofwel door vrijwillige bijdragen ofwel door middel van parafiscale heffingen of verplichte bijdragen ⁽²⁾.

4.2. De communautaire acties van deze aard (zuivelprodukten, olijfolie, enz.), moeten in deze context, wat de financiële bijdrage van het bedrijfsleven betreft, buiten beschouwing blijven.

⁽²⁾ Wanneer de opbrengst van dergelijke niet vrijwillige bijdragen wordt gebruikt, wordt dit (zoals directe overheidssteun) uiteraard ook beschouwd als steun in de zin van de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag.

4.3. Rekening houdende met het belang van de verschillende in de punten 3.1 tot en met 3.5 genoemde positieve criteria, kan de Commissie echter het hierboven genoemde percentage rechtstreekse steun dat maximaal kan worden toegekend (namelijk 50 % van de kosten) verhogen, met name wanneer het gaat om produkten van het midden- en kleinbedrijf of uit bepaalde gebieden (punten 3.3.1 en 3.4).

5. Kennisgevingsprocedures inzake steunmaatregelen voor reclame voor landbouwprodukten en vergelijkbare produkten

5.1. Om haar in staat te stellen erop toe te zien dat de in deze kadervorschriften geformuleerde criteria worden nageleefd, is het wenselijk dat de Commissie bijzondere bepalingen vaststelt inzake de kennisgeving van de betrokken steunmaatregelen in het kader van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag.

5.1.1. Elke steunregeling die een Lid-Staat overweegt in te voeren, evenals elke wijziging van een bestaande regeling, moet bij de Commissie worden gemeld met gebruikmaking van een formulier van het model in de bijlage.

De Commissie geeft geen toestemming meer met betrekking tot nieuwe voorstellen voor steunmaatregelen die haar worden meegegeed op grond van artikel 93, lid 3, van het Verdrag en die niet voldoen aan deze kadervorschriften.

5.1.2. De Commissie verzoekt de Lid-Staten vóór 1 december 1987 te bevestigen dat zij zich vanaf 1 januari 1988 aan deze kadervorschriften zullen houden en, waar nodig, bestaande steunregelingen dienovereenkomstig zullen aanpassen. De Commissie behoudt zich het recht voor om, als dat niet gebeurt, de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag in te leiden.

5.1.3. Bovendien verstrekt elke Lid-Staat de Commissie, een eerste maal vóór 1 maart 1989 en vervolgens elke twee jaar, een rapport waarin een overzicht wordt gegeven van de reclamecampagnes waarvoor in de voorbije periode steun is verleend. In dit rapport worden voorts gegevens verstrekt over:

- de steun die is verleend voor reclame respectievelijk in derde landen, in andere Lid-Staten en op het nationale grondgebied;
- de bedragen die aan die reclamecampagnes zijn besteed (totale kosten);
- de financiële bijdrage van het bedrijfsleven, onderverdeeld naar vrijwillige en verplichte bijdragen;
- de oriëntatie van de reclame (de belangrijkste betrokken sectoren);
- de door de Lid-Staat gegeven garanties inzake de inhoud van de geplande acties, dat wil zeggen de maatregelen die zijn genomen om te voorkomen dat
 - negatieve reclame wordt gemaakt (reclame die in strijd is met artikel 30 van het EEG-Verdrag (punt 2.1));
 - reclame wordt gemaakt voor bepaalde merken of ondernemingen (punt 2.2).

5.2. De Commissie behoudt zich het recht voor om op elk willekeurig moment te controleren of een reclamecampagne waarvoor steun wordt verleend in overeenstemming is met de in deze kadervorschriften geformuleerde criteria. Daartoe zal zij de Lid-Staten zo nodig alle gegevens over een of meer reclamecampagnes vragen.

BIJLAGE

Kennisgeving volgens artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag ⁽¹⁾ van een voorstel voor steun voor een reclamecampagne voor landbouwprodukten of vergelijkbare produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen

(Voor iedere reclamecampagne ⁽²⁾ een afzonderlijk formulier invullen)

I. Geplande reclamecampagne

1. Lid-Staat:

⁽¹⁾ Conform punt 5.1.1 van de kadervorschriften aanvaardt de Commissie alleen kennisgevingen die volgens dit model-formulier worden ingediend als geldige kennisgevingen op grond van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag.

⁽²⁾ Dit kan zowel een enkele specifieke campagne of campagne per sector zijn als een campagne die op haar beurt bestaat uit meerdere campagnes en/of die betrekking heeft op meer dan een sector, maar die, gezien het doel en de toegepaste strategie, en geheel vormt. Wanneer de Lid-Staat een dergelijk complex van maatregelen meldt, moet uit de beschrijving duidelijk blijken dat de verschillende maatregelen elkaar aanvullen. Het is niet nodig de precieze inhoud van iedere reclameboodschap aan de consumenten te vermelden, maar wel dient uit de kennisgeving via dit formulier duidelijk te blijken dat de kadervorschriften zullen worden nageleefd.

2. Betrokken produkt(en):
3. Beschrijving en duur van de geplande reclamecampagne ('), eventueel met verwijzing naar eerdere soortgelijke campagnes:
4. Gebied waar de reclamecampagne wordt gevoerd (welk(e) gebied(en) — grondgebied van de betrokken Lid-Staat of grondgebied van andere Lid-Staten — welke, welk(e) derde land(en)?):
5. Ontvanger van de steun:
6. Uitvoerder van de reclamecampagne (indien niet de ontvanger van de steun):

II. Financiële bijdrage van het betrokken bedrijfsleven

(in nationale valuta)

1. Totale kosten van de geplande reclamecampagne:
2. Financiering via rechtstreekse steun van de Lid-Staat:
3. Ten laste van de belanghebbenden
 - via parafiscale heffingen of verplichte bijdragen:
 - via vrijwillige bijdragen:
4. Als de financiële bijdrage van het bedrijfsleven (punt 3) minder bedraagt dan 50 % van de kosten van de reclamecampagne, verantwoording overeenkomstig punt 4 van de kadervoorschriften:

III. Door de Lid-Staat gegeven garanties betreffende de inhoud van de geplande reclamecampagne: maatregelen die zijn genomen om te voorkomen dat

1. negatieve reclame wordt gemaakt, dat wil zeggen reclame die in strijd is met artikel 30 van het EEG-Verdrag (punt 2.1 van de kadervoorschriften):
2. reclame wordt gemaakt voor bepaalde merken of ondernemingen (punt 2.2 van de kadervoorschriften):

IV. Gedetailleerde positieve verantwoording van de steunmaatregel volgens een of meer van de criteria die onder punt 3 van de kadervoorschriften genoemd worden:

V. Aanvullende opmerkingen (indien van toepassing):

(¹) Dit kan zowel een enkele specifieke campagne of campagne per sector zijn als een campagne die op haar beurt bestaat uit meerdere campagnes en/of die betrekking heeft op meer dan een sector, maar die, gezien het doel en de toegepaste strategie, en geheel vormt. Wanneer de Lid-Staat een dergelijk complex van maatregelen meldt, moet uit de beschrijving duidelijk blijken dat de verschillende maatregelen elkaar aanvullen. Het is niet nodig de precieze inhoud van iedere reclameboodschap aan de consumenten te vermelden, maar wel dient uit de kennisgeving via dit formulier duidelijk te blijken dat de kadervoorschriften zullen worden nageleefd.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor besluit van de Raad tot herziening van het meerjarenprogramma voor onderzoek en onderwijs van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van stralingsbescherming (1985-1989)*Com(87) 332 def.**(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 30 juli 1987)**(87/C 302/07)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 7,

Gezien het door de Commissie na raadpleging van het Wetenschappelijk en Technisch Comité ingediende voorstel,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Raad bij de vaststelling van het kaderprogramma van communautaire activiteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (1987-1991) het belang heeft erkend van activiteiten op het gebied van stralingsbescherming;

Overwegende dat bij Besluit 85/200/Euratom van de Raad ⁽¹⁾ een meerjarenprogramma voor onderzoek en onderwijs van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van stralingsbescherming (1985-1989) is goedgekeurd; dat in artikel 3 van dit besluit wordt bepaald dat een beoordelingsverslag moet worden uitgebracht;

Overwegende dat het in verband met de ernstige radiologische gevolgen van het reactorongeval te Tsjernobyl in het belang van de Gemeenschap is om onderzoek uit te voeren naar de gevolgen van dit ongeval, om de gevaren ervan te evalueren en methoden ter bestrijding en beperking van de nadelige gevolgen van straling voor de bevolking, de werknemers en het milieu te ontwikkelen;

Overwegende dat het onderzoek waarop dit besluit betrekking heeft voor de tenuitvoerering van dergelijke maatregelen een passend middel vormt,

BESLUIT:

Artikel 1

Het programma voor onderzoek en onderwijs op het gebied van stralingsbescherming als bedoeld in Besluit 85/200/Euratom wordt hierbij herzien.

Artikel 2

Aanvullend onderzoek wordt verricht als omschreven in de bijlage.

Artikel 3

De voor de uitvoering van het programma nodig geachte kredieten worden van 58 miljoen Ecu tot 68 miljoen Ecu verhoogd. Het extra bedrag van 10 miljoen Ecu wordt besteed aan het afsluiten van onderzoekcontracten en dient ter dekking van de werkingskosten.

⁽¹⁾ PB nr. L 83 van 25. 3. 1985, blz. 23.

BIJLAGE

Het onderzoek in het kader van het stralingsbeschermingsprogramma, zoals dat door de Raad op 12 maart 1985 ⁽¹⁾ is vastgesteld, wordt aangevuld door intensivering van het bestaande onderzoek en met bijkomend onderzoek dat betrekking heeft op:

- de radiologische gevolgen van het ongeval te Tsjernobyl;
- het voorbereid zijn op eventuele ongevallen in de toekomst.

Het wordt geconcentreerd op:

1. beoordeling van de betrouwbaarheid en de zinvolheid van modellen voor atmosferische verspreiding over lange afstand;
2. beoordeling van gegevens over de verspreiding van radionucliden in de voedselketen;
3. uitvoerbaarheid van epidemiologische studies over effecten op de volksgezondheid;
4. radiologische aspecten van kernongevalsscenario's;
5. wetenschappelijke basis voor afgeleide noodreferentieniveaus;
6. betere praktische tegenmaatregelen voor het landbouw- en aquatisch milieu;
7. betere praktische tegenmaatregelen voor het stedelijk milieu;
8. betere praktische tegenmaatregelen op het vlak van de preventieve medicatie;
9. monitoring en toezicht in ongevalsituaties;
10. onderzoek naar behandelingsmethoden voor aan straling blootgestelde personen.

Het onderzoek wordt uitgevoerd in het kader van contracten met instituten en universiteiten in de Lid-Staten.

⁽¹⁾ Bijlage van Besluit 85/200/Euratom van 12. 3. 1985.